

Perhepostia

Hieman yllättäen kirjallisten viestien lähettely ystäville ja kylänmiehillekin on tullut takaisin muotiin paremmissa piireissä.

Nykyisin esimerkiksi saman työpaikan ihmiset mieluummin kirjoittelevat toisilleen kuin puhuvat kahden kesken. Se onkin kätevää kiireisillä työpaikoilla joissa aikaa joutavien jutteluun ei ole. Sitä paitsi julkisesta keskustelusta pääsevät nauttimaan muutkin kuin sen osapuolet.

Niinpä esimerkiksi valtiovarainministeri Iiro Viinanen on lähettänyt oikein kirjan muodossa terkuja yhdelle jos toisellekin, erityisesti sisäministeri Mauri Pekkariselle. "Jos valtioneuvostossa täytyy käsitellä neljään kertaan jonkun ministerin vaalipiirin veropiirijakoa, se on minusta jo ministerinaseman väärinkäyttöä", veistelee Viinanen lupsakkaan tapansa Pekkariselle.

Pekkarinen puolestaan lepertää lehdessä, että jos se siitä on kiinni niin kyllä hän voi vaikka erota hallituksesta, jotta perusinsinööri Viinanen pääsee junailemaan asiat entistä enemmän pieleen.

Myös demarit kirjoittelevat toisilleen tulisia taisteluterveisiä. Kalevi Sorsa hupatti lehdessä Matti Ahteen johtaneen salahanketta ulkoministeriä vaihdettaessa 1989, mikä sai Ahteenkin tarttumaan kynään ja kirjoittamaan ystävälleen Sorsalle avoimen kirjeen: "Kuten Kalevi hyvin tiedät..." ja niin edelleen.

Kirjoittamisen paluu on aivan ihastuttava ilmiö, näin digitaalisen tiedonvälityksen ja kännyköiden aikakautena. Se osoittaa, ettei kouluissamme suotta opeteta ainekirjoitusta, eikä postilaitosta aivan turhaan pidetä pystyssä.

Virinnyttä harrastusta kannattaa vaalia laajemminkin. Mikäpä estää esimerkiksi perhepiirissä siirtymästä avoimiin kirjeisiin, varsinkin mykkäkoulun aikoina. Jos toimittajat eivät suostu ottamaan niitä lehtien palstoille, niitä voi aivan yhtä hyvin niitata puhelinpylväisiin, maitolaiturien seinäin tai lähikaupan ilmoitustaululle, missä naapuritkin voivat niistä nauttia.

Siispä kynä käteen ja väsäämään kirjettä puolisolle. Ei siinä tarvitse muuta kuin panna paperille niitä näitä mitä tulee tavallisesti sanotuksi ääneen.

Jos alkuunpääsy tuntuu vaikealta, annetaan muutama malli, ensiksi vaimon kirjeestä miehelle lähiökapakan ruokalistaan liimattavaksi: "Rakas Kalle Virtanen. Taasko sitä ollaan ryyppäämässä. Eikö se piisannut viime viikolla että viitenä aamuna tultiin kotio vasta lehdenkantajan jälkeen. Ja semmosessa kunnossa että kantaa piti loppumatka. Jos on taas aikomuksena ensi yönä tulla mustalla majjalla, niin katsokin rakkaani ettet oksenna eteisen matolle. Muutoin olen sitä mieltä, että tämä meno alkaa riittää, ja jos et löydä minua kotoa, olen lähtenyt sen komean mittarinlukijan mukaan. Rakas vaimosi Liisa."

Vastaus sopii toimittaa vaikkapa vaimon kampaajan seinälle: "Rakas Liisa Virtanen. Kuulehan ämmä. Jos tämä tämmöseksi menee niin kyllä tästä voi meikäläinenkin lähteä. Vientiä kyllä riittää, niinkus tiedät esimerkiksi sen blondin tarjoilijan jolla on paljon vähemmän suonikohjuja kuin ittelläsi. Rakkain terveisin, Kalle."

